

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/21/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620200012
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3620200012.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a sudkýň JUDr. Gabriely Janákovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v spore žalobcu: CORNEL a.s., so sídlom Záhradnícka 70, Bratislava, IČO: 47 255 412, zast. JUDr. Zuzana Herichová, advokátka so sídlom R. Jašíka 158/8, Partizánske, proti žalovanému: M., nar. XX.XX.XXXX., trvale bytom Z., O., zast. JUDr. Pavlom Trnkom, advokátom so sídlom Novomeského 1322/16, Bánovce nad Bebravou, o vypratanie nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 15. októbra 2020, č.k. 3C/1/2020-92, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobcovi **p r i z n á v a** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť vypratať nehnuteľnosti - stavba, P. s. č. XXX, nachádzajúca sa na parc. CKN č. XXXX/X, pozemok parc. CKN č. XXXX/X, záhrady o výmere 225 m², pozemok parc. CKN č. XXXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 104 m², pozemok: parc. CKN č. XXXX/X, záhrada o výmere 444 m², pozemok: parc. CKN č. XXXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 35 m², katastrálne územie C., obec C., okres O., evidované na LV č. XXX, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. návrh na prerušenie konania zamietol. Výrokom III. priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa pôvodný žalobca domáhal vypratania špecifikovanej nehnuteľnosti, keď tvrdil, že sa domáha ako vlastník nehnuteľností svojho práva na vrátenie nehnuteľností od žalovaného, ktoré má v dispozícii. Žalovaný bol oprávnený nehnuteľnosti užívať na základe zmluvy o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy o prevode vlastníctva P. a pozemkov zo dňa 5.8.2008. Budúci predávajúci však previedol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam na inú osobu ako žalovaného, ktorý mal byť budúci kupujúci, a žalovanému za porušenie povinnosti uhradil zmluvnú pokutu vo výške 200.000 Sk (6.638,78 eur). Keďže v zmluve bolo dohodnuté, že žalovaný je oprávnený nehnuteľnosti užívať len do času uzatvorenia kúpnej, resp. darovacej zmluvy, žalovaný už nie je oprávnený nehnuteľnosti užívať a zdržiavať sa v nich. Žalovaný bol listom zo dňa 14.3.2014 vyzvaný na vypratanie nehnuteľností predchádzajúcim vlastníkom, na čo mu žalovaný oznámil, že vo veci bola podaná príslušná žaloba a výzva je z tohto dôvodu predčasná. Spor bol vedený na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 3C/43/2014 a skončil v neprospech žalovaného. Rozhodnutie prvoinštančného súdu bolo potvrdené aj Krajským súdom v Trenčíne rozhodnutím sp. zn. 5Co/127/2017 zo dňa 22.11.2017. Žalovaný po právoplatnom skončení sporu nehnuteľnosti nevypratol, a to ani viac ako po roku od rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/77/2018 zo

dňa 24.10.2018 o dovolaní žalovaného. Žalovanému nič nebráni nehnuteľnosti vypratať. Žalovaný sa v nehnuteľnostiach zdržuje a má v nich svoje hnutelné veci. Žalobca nedisponuje ani kľúčmi od nehnuteľnosti. Žalovaný nerešpektuje rozhodnutia súdu a užíva nehnuteľnosti, ktoré mu nepatria. Žalovaný sa vyjadril k žalobe, pričom uviedol, že je stále vlastníkom nehnuteľností. Vzhľadom na to, že sa cíti byť vlastníkom nehnuteľností, žiadal žalobu zamietnuť.

3. Súd prvej inštancie sa po dokazovaní najskôr zaoberal návrhom žalovaného na prerušenie konania. Tento zdôvodnil tým, že podal žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, a preto žiadal konanie prerušiť. Súd prvej inštancie tento návrh zamietol z dôvodu, že zo spisového materiálu konania vedeného na súde pod sp. zn. 3C/43/2014 a zamietnutie žaloby o určenie neplatnosti kúpnych zmlúv mal v spojitosti s výpisom z LV č. XXX zo dňa 29.6.2020 a rozhodnutia Okresného úradu Partizánske, katastrálny odbor zo dňa 29.5.2020 číslo vkladu V 919/2020 vlastnícke právo k nehnuteľnostiam žalobcu za preukázané. Nepovažoval teda návrh na prerušenie konania žalobcu na dôvodný, a to aj s poukazom na podanie žaloby deň pred pojednávaním v tomto konaní.

4. Následne sa súd prvej inštancie zaoberal rozhodnutím vo veci samej. Z listinných dôkazov predložených žalobcom považoval súd prvej inštancie preukázané vlastníctvo žalobcu k nehnuteľnostiam, ktoré žiada vypratať. Žalovaný s touto právnou skutočnosťou nesúhlasil, avšak nijakým spôsobom nepreukázal, že by žalobca nebol vlastníkom nehnuteľností a tým ani neudržal dôkazné bremeno svojich tvrdení. Podľa ustanovenia § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka má vlastníak právo na ochranu proti tomu, kto do jeho práva neoprávnene zasahuje. Žalovaný užíva predmetné nehnuteľnosti bez právneho dôvodu (napríklad nájomná zmluva, súhlas vlastníka), čím neoprávnene zasahuje do práv žalobcu, ktorému bráni užívať jeho majetok. Užívanie nehnuteľnosti žalovaný nerozporoval. Vzhľadom na to súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná, a preto jej vyhovel a uložil žalovanému povinnosť nehnuteľnosti vypratať.

5. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, keďže mal vo veci plný úspech vzhľadom na vyhovieie žalobe v celom rozsahu.

6. V zákonnej lehote sa proti tomuto rozsudku odvolal žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu.

7. Namietal, že nesprávne rozhodnutie o návrhu na prerušenie konania môže založiť vadu konania, ktorá môže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o návrhu na prerušenie konania pokladal za zmätočné. Súd prvej inštancie síce v odôvodnení rozsudku správne citoval § 162 ods. 3 CSP, avšak týmto sa neriadil, keďže ešte pred skončením dokazovania a vyhlásením rozsudku návrh na prerušenie konania zamietol samostatným uznesením. Jeho vyhlásením pritom podľa mienky žalovaného vytvoril prekážku, ktorá mu bránila vydaniu ďalšieho rozhodnutia o tomto návrhu, už ako súčasť výroku II. rozsudku vo veci samej. Okrem toho výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a výrok trovách konania má, aj keď je súčasťou rozsudku vo veci samej, povahu uznesenia, a preto súčasťou poučenia malo byť aj poučenie o možnosti podať odvolanie proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a proti uzneseniu o trovách konania.

8. Žalovaný ďalej uviedol, že k návrhu na prerušenie konania pritom predložil dňa 14.10.2020 ako dôkaz podanú žalobu o určenie vlastníctva. Tento dôkaz však nebol na pojednávaní vykonaný. Súd prvej inštancie ani nemohol posúdiť, či je návrh na prerušenie konania dôvodný, alebo nie. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolal aj na skutočnosť, že žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti podal žalovaný deň pred pojednávaním v tomto konaní. To však podľa žalovaného pre posúdenie návrhu na prerušenie konania nemá žiadnu relevanciu. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, rovnako ako aj rozhodnutie vo veci samej, odôvodnil okrem aktuálneho stavu vlastníctva dotknutých nehnuteľnosti v katastri nehnuteľností tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 3C/43/2014, a to vrátane konania na odvolacom a dovolacom súde bol žalovaný neúspešný s nárokom na určenie neplatnosti zmlúv, ktorými stratil vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom vypratania. V tejto súvislosti uviedol, že aj keď v označenom konaní bol vlastnícky vzťah predmetom dokazovania, žaloba bola napokon zamietnutá z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti zmlúv, a preto takéto rozhodnutie nemohlo vytvoriť prekážku veci právoplatne

rozhodnutej vo vzťahu k žalobe o určenie vlastníctva, dokonca ani vo vzťahu k rovnakým účastníkom, ale súdy ani nemali vyslovovať žiadny právny názor o otázke vlastníctva. Pokiaľ ho aj vyslovili, nemá pre rozhodovanie o žalobe o určenie vlastníctva žiadnu relevanciu. Preto prinajmenšom vo vzťahu k rozhodnutiu o návrhu na prerušenie konania nie je možné jeho zamietnutie odôvodňovať výsledkom konania o žalobe o určenie neplatnosti kúpnych zmlúv.

9. Okrem toho žalovaný zdôraznil, že dôvodom podania žaloby o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom vypratania, nebolo účelové oddialenie rozhodnutia vypratáním. Dôvodom bolo presvedčenie, že skutočnosti, o ktoré opiera žalobný návrh o určenie vlastníctva, môžu nielen teoreticky, ale aj skutočne viesť k úspešnosti žaloby. Podotkol, že právoplatné rozhodnutie o vypratání a jeho následný výkon môžu výrazne skomplikovať navrátenie do pôvodného stavu v prípade úspešnosti tejto žaloby, ev. môžu ho aj znevýhodniť už v konaní a rozhodovaní o tejto žalobe.

10. Preto žalovaný žiadal odvolací súd, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

11. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne.

12. Upozornil, že od podania žaloby do termínu pojednávania bol žalovaný viac menej procesne pasívny. Od vyjadrenia k žalobe dňa 6.3.2020 do 15.10.2020 neurobil žalovaný žiadny procesný úkon, teda mal viac ako 7 mesiacov časový priestor. Následne sa žalobca vyjadril k vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia. Preto ho žiadal odvolacím súdom potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

13. S vyjadrením žalobcu žalovaný nesúhlasil a argumentačne sa pridrжал podaného odvolania a zotrval na ňom.

14. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

15. Žalovaný sa odvolaním predovšetkým nestotožnil so zamietnutím jeho návrhu na prerušenie konanie. Prerušenie konania odôvodňoval tým, že podal žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré žalobca v tomto konaní žiada vypratať. Prerušenie konanie by tak spôsobilo, že prípadné vyhovenie tejto žalobe žalobcu by bolo po čase, ak by sa vyhovel jeho žalobe o určenie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam, zbytočné (teda žalovaný by musel sporné nehnuteľnosti teraz vypratať, pričom neskôr by sa určilo, že je vlastníkom). Žalovaný zastával presvedčenie, že právnu relevanciu nemá skutočnosť, že podal návrh na prerušenie konania deň pred plánovaným pojednávaním.

16. Odvolací súd sa však stotožňuje s postupom súdu prvej inštancie, keď zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania. Treba zdôrazniť, že prerušenie konania v zmysle § 164 CSP, podľa ktorého ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet, je rozhodnutím fakultatívnym. Na jeho vydanie sporové strany nárok nemajú. Síce je pravdou, že konanie, ktoré inicioval žalovaný svojou žalobou, môže mať význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní, no tento záujem žalovaného je nutné vyvažovať okrem iného i právami žalobcu, ktoré mu poskytuje CSP. Vyplývajú najmä zo Základných princípov CSP. Podľa čl. 1 ods. 1 ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Podľa čl. 8 strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti konania a podľa pokynov súdu. Podľa čl. 10 ods. 1 strany sporu postupujú v konaní v súlade so zákonom a podľa pokynov súdu. Podľa čl. 17 súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb. Tie je treba zasadiť do konkrétnych okolností prejednávaného sporu.

17. V tomto prípade žalobca podal žalobu na súd prvej inštancie dňa 7.1.2020. Žalovaný sa k žalobe vyjadril 6.3.2020, pričom informoval, že hodlá podať žalobu, nakoľko sa cíti byť vlastníkom sporných nehnuteľností. Súd prvej inštancie vytyčil pojednávanie na deň 15.10.2020, o čom bol žalovaný upovedomený dňa 14.9.2020 (listinne doručenu zásilkou; čl. 77). Žalovaný však až dňa 14.10.2020, t.j. deň pred vytyčeným pojednávaním, informoval súd, že v tento deň podal žalobu o určenie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam (čomu by priamo zodpovedal aj údaj zo spisovania tejto žaloby, no nedisponuje pečiatkou súdu preukazujúcou, že bola na súd i skutočne podaná), v dôsledku čoho žiadal o prerušenie tohto konania.

18. Z týchto ozrejmenej okolností tak plynie, že žalovaný mal od podania žaloby žalobcom dostatok času (od marca 2020 až do nariadeného pojednávania na deň 15.10.2020), aby včas a hospodárne a rýchlo konania zodpovedajúcim spôsobom využil svoje právo podať žalobu o určenie vlastníckeho práva a aby o tom súd prvej inštancie informoval, čím by dosiahol prerušenie tohto konania. Ak už súd prvej inštancie nariadil pojednávanie, žalovaný sa mal spoliehať vzhľadom na ustanovenie § 179 ods. 1 CSP (podľa ktorého pojednávanie súd vedie tak, aby sa mohlo rozhodnúť spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania a účel tohto zákona), že na tomto pojednávaní bude i rozhodnuté v merite veci, preto mal využiť svoje práva tak, aby zodpovedali jeho zákonným povinnostiam špecifikovaným vo vyššie uvedených Základných princípoch CSP. Práva totiž patria bdelym, tým, čo sa o ne riadne a náležite starajú (podľa starorímskej zásady vigilantibus iura scripta sunt), a preto súd prvej inštancie správne za tejto situácie neakceptoval návrh na prerušenie konania žalovaného. Ak by konanie za takejto situácie súd prvej inštancie prerušil, nerešpektoval by práva žalobcu na účinnú (rýchlu) súdnu ochranu porušených alebo ohrozených práv (čl. 1 ods. 1 základných zásad CSP), na to, aby podstatné tvrdenia strán sporu boli prednesené včas (čl. 8 v spojení s čl. 10 Základných princípoch CSP), a napokon aby prejednanie veci bolo rýchle a hospodárne (čl. 17 Základných princípoch CSP).

19. Naostatok, odhládnuv od toho, že žalovaný už v tomto konaní mohol tvrdiť a preukazovať, že vlastníkom sporných nehnuteľností je on (následkom čoho by súd prvej inštancie musel prejudiciálne posúdiť, ktorá sporová strana je skutočným vlastníkom), sa pre úplnosť žiada doplniť, že žalovaný netvrdil konkrétne skutočnosti, ktoré by mu bránili vo včasnom uplatnení žaloby o určenie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam, a netvrdil ani to, že sporné nehnuteľnosti mu zabezpečujú potrebu bývania (čo by nepochybne malo svoju váhu pri úvahe o dôvodnosti prerušenia konania).

20. Zamietnutie návrhu na prerušenie konania súdom prvej inštancie tak bolo vecne správne. Záver o tom, že žalobca je vlastníkom sporných nehnuteľností a že žalovaný užíva tieto nehnuteľnosti bez právneho dôvodu, žalovaný inou argumentáciou v odvolaní nespochybnil. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny (§ 387 ods. 1 CSP).

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalovanému, nakoľko bol v odvolacom konaní plne úspešný. O výške náhrady trov bude rozhodovať súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).